

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCXLVII. ad annum CCCCI.

Parisiis, 1644

Epistola Concilii Sardicensis ad omnes episcopos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15256

peccauerunt, ex iis quæ subiecta sunt, cognoscetis: quæ ideo ad vos misimus, vt vestra in Deū pia religio suffragetur sententiis a nobis latis, simulque intelligat, ecclesiam catholicam nequaquam dissimulanter cum iis agere, qui ipsam offendunt.

EPISTOLA CONCILII SARDICENSIS ad omnes episcopos.

Sancta Synodus per gratiam Dei Sardica congregata, ecclesie catholice episcopis & comministris, dilectissimis fratribus nostris in Domino salutem.

Ex Athan. apolog. 2. Alia huius epistolæ versio, ac fortasse ipsius synodi autographa, extat in fragmentis Hilarii. alia in hist. trip. lib. 4. c. 24.

SÆPE multumque in seruos Dei reſtæ fidei cultores, audaciam suam exercuerunt Ariomanitæ. dum enim spuriam doctrinam subiiciunt, toti in hoc sunt, vt orthodoxos eiiciant: tanta autem viam contra fidem surrexerunt, vt id ne pietatem quidem religiosorum imperatorum latuerit. Quapropter cooperante Dei gratia, ipsi quoque religiosissimi principes nos ex diuersis prouinciis & ciuitatibus in vnum conuocarunt, cupientes, vt sancta Synodus in Sardorum ciuitatem conueniret, quo omnis controuersia præcideretur, & cieceto quidquid prauæ fidei esset, sola in Christum pietas ab omnibus retineretur. Venerunt quoque ex oriente episcopi, ad id & ipsi instigati a religiosissimis imperatoribus, & potissimum ob ea, quæ subinde iactauerunt de dilectis fratribus nostris & comministris, Athanasio episcopo Alexandriae, & Marcello

σιών, γνώσατε ἐν τῷ ἱσσοπταλιδίων ἀπεσίλαμν γρ ὑμῖν, ἵνα κῆ ἡ ὑμετέρα θεοσέβεια σύμῆμφθῶ τοῖς ἀρῆμῖν ὀρεθεῖσι γήνηται, ἔ γνώσκητε, ὅτι ἡ καθολικὴ ἐκκλησία οὐ ἀρροεῖ τοῖς εἰς αὐτῷ πλημμελοῦσας.

ANNO CHRISTI 347.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΕΝ ΣΑΡΔΙΚῆ ΣΥΝΟΔΟΥ, ΤΟΙΣ ΑΠΑΝΤΑΧΘ ἘΠΙΣΚΟΠΟΙΣ.

Ἡ ἀγία συνόδος ἡ κτῖ θεοῦ χελεν ἐν Σαρδικῆ συναχθεῖσα, τοῖς ἀπανταχοῦ Ἐπισκόποις καὶ συλλειτουργοῖς τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας, ἀγαπητοῖς ἀδελφοῖς, ἐν κυρίῳ χαίρειν.

ΠΟΛΛΑ μὲν καὶ πολλάκις ἐπόλησαν Ὁ Αρξομανῖται κτῖ τῆρ δούλων τῆ θεοῦ, τῆρ πτω πστν φυλαχόντων τῷ ὀρθῷ νόθον γρ ἱσοβάλλοντες διδασκαλίαν, τῶν ὀρθοδόξοις ἐλαυνῖν ἐπέθεθησαν. ποσοθον ἡ λοιπὸν κατεπανέστη κτῖ τῆς πίστεως, ὡς μηδὲ τῷ δισέβειαν τῷ δισεβείτων βασιλέων λαδῖν. ποιγαροῦ τῆς χελεπος τῆ θεοῦ σιωεργούσης, καὶ αὐτοὶ Ὁ δισεβείστοι βασιεῖς σιωήζαρον ἡμῶς ἐν διαφόρων ἐπαρχιῶν κῆ πόλεων, ἔ τῷ ἀγίαν ταῦτῷ συνόδον ἐν τῆ Σαρδῶν πόλῃ γενέσται δεδώκασιν, ἵνα πᾶσα μὲν διχόνοια ἀελαυρεθῇ, πάσης δὲ κακοπιστίας ὄξελαθείσης, ἡ εἰς Χελεθὸν δισέβεια μόνη ἀρὰ πάντων φυλαθήται. ἡλθον γρ κῆ Ὁ ἀπὸ τῆς ἐώας Ἐπισκοποῖ, ἀρροεῖσιν καὶ αὐτοὶ ἀρὰ τῆρ δισεβείτων βασιλέων, μάλιστα δὲ ἀπρ ἐδρῦλλου πλλακίς ἀρὲ τῆρ ἀγαπητῆρ ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, Αθανασίου Ἐπισκόπου τῆς Αλεξανδρείας, ἔ Μαρκέλλου Ἐπισκόπου

Αποστ. β. Αδελ. * ἰδτω * ἡσέβει * ἡσέβειστων

ANNO
 CHRISTI
 547.

τῆς Αγκυρογαλατίας ἵσως ἔστι & εἰς ὑ-
 μάς ἐφθασαν αὐτῶν αἱ διαβολαί, ἵσως
 καὶ τὰς ὑμετέρας ἀκοὰς ἐπεχίρησεν πα-
 ρεσαλεύσαι ἵνα καὶ ἡμεῖς τῶν ἀθώων ἀ-
 λέγοισι πιστεύσῃτε, πῶς δὲ τῆς μοχθη-
 ραῖς αὐτῶν αἰρέσεως ὑπονοήσῃτε ἑπιπύ-
 ρωσιν. ἄλλ' ἐκ τῆς πολὺ ταῦτα ποιῆν
 σιωπηρῆς ἔστι. ἔστι γὰρ ὁ παρὸς ἐπι-
 νοσῶν τῶν ἐκκλησιῶν κύριος, ὁ ὑπὲρ τούτων
 καὶ πάντων ἡμῶν θάνατον ὑπομείνας, καὶ
 δι' αὐτῶν πῶς εἰς οὐρανὸν ἀνοδοῦν πᾶσιν
 ἡμῶν δεδωκώς. πάλαι μὲν οὖν γε-
 γράτων τῶν ἐπὶ Εὐσέβιον Ἰσλίου συλλε-
 γούτων ἡμῶν, πῶς τῶν Ρωμαίων ἐκκλη-
 σίας ἐπισκόπων, καὶ τῶν παρὰ τῶν Ἰουλιανῶν
 συλλεγούτων ἡμῶν, λέγουσιν δὴ Ἀθαν-
 ασίου, καὶ Μαρκελλοῦ, καὶ Ἀσκληπᾶ
 ἐγείραν καὶ ἐκ τῶν ἄλλων μερῶν
 ἐπισκοποῦν, ἡρπυροῦτες μὲν τῆς καθε-
 ρότου τῆς συλλεγούτου ἡμῶν Ἀθανα-
 σίου, καὶ τῶν παρὰ τῶν ἐπὶ Εὐσέβιον Ἰου-
 λιανῶν, μηδὲν ἕτερον ἢ ἡ ψευδῆ καὶ συκο-
 φανίας ἐπιμέσσει καὶ εἰς καὶ μάστιγα
 ἐκ τῆς κληθέντας αὐτῶν πύρα τῆς ἀγα-
 πητῆς ἡμῶν καὶ συλλεγούτου Ἰουλίου
 μὴ ἀπαντήσῃ, καὶ ἐκ τῶν γεφέντων πα-
 ρετῶν αὐτῶν Ἰουλίου, φανεροῦ τούτων ἢ
 συκοφανία πέφνηεν ἡλθον γὰρ αὐτῶν
 ἐπὶ ἐπαύρου οἷς ἐπράξῃ καὶ πεποιή-
 κασι καὶ τῶν συλλεγούτων ἡμῶν ὁμῶς
 καὶ ὅς ὡν πεποιήκασι ἐν ταύτῃ τῇ ἀγία
 καὶ μεγάλῃ συνόδῳ, φανεροτέρῳ πῶς
 ἐαυτῶν συκοφάνειαν ἀπέδειξαν. ἀπαντήσαν-
 τες γὰρ εἰς τὴν Σαρδων πόλιν, ἰδόντες ἔδου
 ἀδελφοὺς ἡμῶν Ἀθανάσιον, καὶ Μαρ-
 κελλον, καὶ Ἀσκληπᾶν, καὶ ἔδου ἄλλοις,
 ἐφωβήθησαν εἰς κρίσιν ἐλθεῖν καὶ οὐχ ἁ-
 παξ οὐδὲ δάπερον, ἀλλὰ καὶ πολλὰς
 κληθέντες ἐκ ἐπίκουρος τῶν κλήσεσι καὶ
 τοῖς πάντων ἡμῶν σιωπῶντων ἐπισκό-
 Concil. Tom. 3.

Ancyrogalatiae episcopo; forsi-
 tan & ad vos quoque eorum ca-
 lumnia penetrarunt, & vestras
 aures concutere admoliti sunt,
 ut ipsorum de innocentibus ca-
 lumniam veram putaretis, &
 sub hoc praetextu flagitiosae suae
 haereseos suspensionem euitarēt.
 Atqui non in longum id iis fa-
 cere licuit. est enim qui eccle-
 siis praesidet Dominus, qui pro
 illis & pro nobis omnibus mor-
 tem subiit, & per seipsum om-
 nibus nobis ascensum in caelos
 donavit. Cum igitur iampridem
 literas suas accusatrices de
 Athanasio & Marcello & Asele-
 pa comministris nostris, Euse-
 biani ad Iulium Romanae eccle-
 siae episcopum misissent, alii
 quoque ex aliis locis episcopi
 ad eundem Iulium literas suas
 miserunt, quibus & Athanasii
 innocentiam, & Eusebiano-
 rum sycophantiam contesta-
 bantur: & quamquam id ita ef-
 fe ex eo praecipue cognosci po-
 tuit, quod accersiti a dilecto no-
 stro comministro Iulio, iudicium
 non steterunt, & ex ipsius Iulii
 literis manifesta illorum sycoph-
 antia apparuit: accessissent
 enim, si actorum suorum in
 coministros nostros fiduciam
 habuissent: fraudem tamen suam
 per ea quae in hac sacratissima
 Synodo gessere, longe manife-
 stius declararunt. Nam cum ad
 Sardorum civitatem accessis-
 sent, conspexit ibi Athanasio,
 Marcello, Aselepa, aliisque
 nonnullis, veriti sunt in iudi-
 cium prodire: & cum non se-
 mel aut bis, sed iterum atque
 iterum citati essent, citatio-
 nibus non obtemperaverunt;
 tametsi omnes episcopi simul
 G ij

congregati, & in primis præclara senectute Osius, homo & ob ævi longitudinem, & confessionem suam, & ob tantos suos labores omni reuerentia dignus, expectaremus & hortaremur eos, vt in iudicium prodirent, & ea quæ rumoribus & literis de comministris nostris absentibus iactauerant, præsentibus iustis rationibus comprobarent. Verum illi, vt diximus, quantumcumque citati prodire noluerunt: qua etiam tergiverfatione suam sycophantiam manifestissimam reddiderunt, & propemodum ea ipsa recusatione accipiendi iudicii, insidias suas conspirationesque quasi clamoribus confessi sunt. Qui enim dictis suis confidunt, ii non verentur ea in præsentia defendere: postquam autem se iudicio non stiterunt, arbitramur neminem ignorare, etiam si denuo malitiose agere velint, nihil eos habere aduersus comministros nostros quod probent, cum eos absentes criminentur, & præsentibus refugiant. Fugerunt autem non eo solum, quod sycophantiam suam agnoscerent, sed quod præsto viderent, qui ipsos de variis criminibus incefferent, qui vincula & ferrum promebant, & homines ab exilio reuerfos. Cognati autem eorum, qui adhuc exulant, ibi quoque comministri præsentibus eorum oculis apparebant, vnaque cum eis amici eorum, quos ipsi trucidauerant: & quod maximum est, aderant episcopi, quorum alii ferrum & catenas sibi ab ipsis inditas proferebant: alii mortes, eorum calumniis tentatas testificabantur. Eo enim furoris processerunt, vt etiam episcopos interficere conarentur;

πων, καὶ μάλιστα τῶν βίγηροτάτου Οσίου, τῶν καὶ διὰ τὸν χρόνον, καὶ τὴν ὁμολογίαν, καὶ διὰ τὸ ποσόν των καμάτων ὑπομεινόμεναί, πάσης αἰδοῦς ἀξίου τυχερόντος, ἀγαθόντων καὶ παροφειμένων ἀπὸ τοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὴν κρίσιν, ἢ ἀπὸ ἀπόντων τῶν συλλεγουμένων ἡμῶν ἐξυλλήσαν ἔγραψαν κατ' αὐτῶν, ταῦτα παρόντες ἐλέγξαν διωκτῶσιν. ἄλλ' ἐκ ἡλθον κληθέντες, καὶ ἀπὸ παροφειμένου, δεικνύοντες καὶ ἐκ τούτων τὸ συκοφαντικὸν ἑαυτῶν, καὶ μονοουχί τὴν ἑπιβουλὴν καὶ συκοφάνειαν, ἢ πεποιήκασιν, βουώντες διὰ τῆς φραγῆσεως. Ἐγὼ δὲ παρρωῶντες οἷς λέγουσι, τούτοις καὶ εἰς παροφειόμενον συστῆναι διώκταί. Ἐπειδὴ ὅτι ἐκ ἀπλήσεως, νομίζομεν λοιπὸν μηδὲνα ἀγνοεῖν, καὶ ἐκείνοι πάλιν κακουργεῖν ἐπέλωσιν, ὅτι μηδὲν ἔχοντες κατ' ἡμῶν συλλεγουμένων ἡμῶν ἐλέγξαν, τούτοις μὲν διαβάλλοισιν δόντας, παρόντας δὲ φθίζοισιν. Ἐφυγον γὰρ ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, οὐ μόνον διὰ τὸ τούτων συκοφαντικῶν, ἀλλ' ὅτι καὶ ἐπὶ τῶν διαφοροῖς ἐκκαλουῦντας αὐτοῖς ἐξωρούου ἀπαντήσαντας. δεσμεῖα γὰρ ἡμῶν καὶ στήθεα παροφειόμενα, ἀπὸ ἐξοριστίας ἐπαυελθόντες ἀνδροποι καὶ παρὰ τὸ ἐπικατεργόμενων εἰς ἐξοριστίαν ἐλθόντες ἦσαν συλλεγουμένοι συζητοῦντες, καὶ φίλοι δὲ τῶν αὐτῶν ἀποθανόντων παροφειόμενοι, καὶ τὸ μέγιστον, ἐπίσκοποι παρῆσαν, ὧν ὁ μὲν τὰ στήθεα καὶ τὰς ἀλύσεις παροφειερον, αἱ δὲ αὐτῶν ἐφόρεσαν. Ἐπειδὴ ὅτι ἐκ τῆς διαβολῆς αὐτῶν ἀνάστων ἐμὲ πύροντες, εἰς τὸσοῦτον γὰρ ἐφθασεν ἀπονοίας, ὡς καὶ ἐπισημίου ἐπιχειρεῖν ἀνε-

ANNO
CHRISTI
547.

λεῖν καὶ ἀνείλον αὐ, εἰ μὴ ἔξέφυγον τὰς
 χεῖρας αὐτῶν. ἀπέθανεν οὖν ὁ συλλέ-
 γουργὸς ἡμῶν, ὁ μακαρέτης Θεόδωλος,
 φεύγων αὐτῶν τὴ διαβολῶν ἐκκελεύσει
 γὰρ ἐκ διαβολῆς αὐτὸν ἀποθανεῖν. ἄλλοι
 ὅ πληγαὶ ξιφῶν ἐπεδείκνυτο, ἄλλοι ὅ
 λυμὸν ὑπομεμνηκέναι παρ' αὐτῶν ἀ-
 ποδύροντο. καὶ ταῦτα οὐχ ὅτι τυρόντες
 ἐμὴν τύρωμα ἀνθρώποι, ἀλλ' ἐκκλησίαι
 ὅλαι ἦσαν, ὑπὲρ ὧν ὁ ἀπαντήσαντες καὶ
 προσβύοντες ἐδίδασκον, στρατιώτας
 ξιφῆρας, ὄχλους μὲν ῥοπαλῶν, δικα-
 σῶν ἀπίστων, πλάστων γραμματέων ὑ-
 ποβολῆς. ἀνεγνωσθη γὰρ γραμμάτια τῶν
 πατρῶν Θεογνίου, πλάσιοι μὲν καὶ τὸ συλ-
 λέγουργῶν ἡμῶν Ἀθανασίου καὶ Μαρ-
 κέλλου καὶ Ἀσκληπιά, ἵνα καὶ βασιλέας
 καὶ αὐτῶν κινήσωσι. καὶ ταῦτα ἠλεγξάν
 ὁ γρηγόριοι πότε διάκονοι Θεογνίου.
 πατρῶν τύποις, πατρῶν γυμνάσις, ἐμ-
 περησιμὸς ἐκκλησιῶν, φυλακῆς καὶ τῶν
 λέγουργῶν. καὶ ταῦτα πάντα δι' οὐδὲν
 ἕτερον, ἢ διὰ τὸ δυσάνυμον ἄρεσιν τῶν ἀ-
 ρεομανιτῶν. οἱ γὰρ πατρῶν γρηγόριοι τὸ πατρῶν
 τέτυκται κοινωνίαν, ἀπὸ αὐτῶν ἔχον πύραυ-
 λος τέτυκται. ταῦτα τῶν σιωποράντες, εἰς
 ἐνὸν ἔχον τὰ τὸ παρῶν ἀρεσιμῶν. ἡμεῶν
 τῶν μὲν γὰρ ὁμολογῶν, ἀδεδράκασι διὰ τὸ
 τὸ μὴ διώκεσθαι λοιπὸν ἐπὶ ταῦτα κρύπτει-
 ας, ἀπλήρωσθαι εἰς τὴν Σαρδῶν πόλιν, ἵνα
 διὰ τὸ ἀφίξεως, ὑπόνοιαν, ὡς μὴ πλημ-
 μελήσαντες, δόξωσιν ἀποφείρεσθαι. ἰ-
 δόντες δὲ τὸν πατρῶν συνοφανη-
 δέντας, καὶ τὸν πατρῶν παδόντας, τοὺς
 κατηγόρους, τὸν ἐλέγχους παρ' ὁφθαλ-
 μῶν ἔχοντες, ἐλθεῖν ἐκ ἐβούλοντο κλη-
 θέντες καὶ τῶν συλλέγουργῶν ἡμῶν

& interfecissent, nisi eorum
 manus effugissent. Certe com-
 minister noster beatus Theo-
 dulus per calumniam eorum
 iussus est interfici, cum fuga ca-
 lumniam deuitaret : alii ictus
 gladiatorum ostentabant ; alii fa-
 mem toleratam conquereban-
 tur: neque harum rerum vulga-
 res homines, sed integræ eccle-
 siæ testes erant, quarum nomi-
 ne legati, qui huc venerant, de
 militum gladiis, turbarum fu-
 stibus, iudicum minis, adulte-
 rinis & subornatis falsis literis,
 certa documenta afferebant.
 Lectæ enim sunt literæ, quas
 Theognius in fraudem Atha-
 nassii, Marcelli, & Asclepæ fin-
 xerat, ut etiam imperatores in
 hos viros concitaret: & hoc ita
 esse, ut qui Theognii per id tem-
 poris diaconi fuere, common-
 strarunt: ut interim omittamus
 virginum denudationes, eccle-
 siarum incendia, carceres eor-
 um qui in sacris ministri erant:
 quæ scelera nulla alia de causa,
 quam ob infaustram abominan-
 damq; Arianorum hæresim cõ-
 missa sunt. Hæc enim mala co-
 acti sunt experiri, qui eorum
 communionem reculabant. His
 igitur conspectis, in angustum
 cogebantur eorum consilia,
 cum facta sua perpuderet con-
 fiteri. Cum vero non possent
 hæc amplius occultare, vene-
 runt in Sardorum ciuitatem,
 ut viderentur aduentu suo exi-
 stimationem, quasi non pec-
 casset, excitare. Ceterum cum
 eos conspicerent, quos vel ca-
 lumniis, vel calamitatibus affli-

xerant, & accusatores in oculis hærent, & sub conspectu essent re-
 rum quæ obicerentur documenta, noluerunt ad citationē in iudicio
 comparere, quâuis magna fiducia & libertate a comministris nostris

Athanasio, Marcello, & Afclepa incesferentur, querelas suas proponentibus, ac prouocantibus, cum denuntiarent se paratos esse non solum calumnias eorum refellere, sed ostendere quoque quæ contra ipsas ecclesias publice deliquissent. Igitur tanto metu propter conscientiam correpti sunt, vt se fugæ mandarint, & fugiendo calumnias suas patefecerint, & quæ peccauerant, fuga illa confessi sint. Et quamquam eorum prauitas & calumpnia non modo ex superioribus, sed ex istis quoque innotescit; tamen ne etiam ex fuga noui alicuius sceleris occasionem comparare possent, decretum fuit, vt secundum veritatis rationem illorum fictæ fabulæ examinarentur. Cum ergo in hoc essemus, deprehendimus ex actis quoque eos meros sycophantas esse, & nihil aliud quam insidias nostris coepiscopis struxisse. Arsenius enim, quem necatum aiebant ab Athanasio, viuit etiam nunc, & inter viuos spectatur: ex quo cetera quæ illi de aliis diuulgauerant, vana esse apparent. De poculo autem a Macario presbytero Athanasii, vti ipsi aiebant, confrecto, illi qui Alexandria & Marcota, locisque contiguus huc venere, testantur nihil horum factum esse; & episcoporum Ægyptiorum literis ad comministrum nostrum Iulium abunde confirmatum est, ne suspicionem quidem ibi eius rei fuisset. Porro monumenta actorum, quæ aduersus eum se habere aiunt, satis constat, altera parte inaudita,

Αθανασίῳ καὶ Μαρκελλῶ καὶ Ἀσκληπιῶ, πολλῇ τῇ παρρησίᾳ χρωσμένων, ὁποδουρομένων & ἑπικειμένων καὶ παρεκαλουμένων αὐτῶν, καὶ ἐπαγγελομένων μὴ μόνον ἐλέγχῃν τὸ συκοφαντικόν, ἀλλὰ καὶ δεικνύειν ὅσα καὶ τῶν ἐκκλησιῶν αὐτῶν κοινώνησαν. Ὁ δὲ τοσούτω φόβῳ τῶν σωφρόδωτος κατεχόμενοι, ὡς φέρονται αὐτῶν, καὶ διὰ τῆς φυγῆς τὸ συκοφαντικὸν αὐτῶν ἐλέγξαι, καὶ ἀπὸ ἐπιημιμέλησαν, διὰ τὸ δρασμὸν ὁμοιοῦσαι. εἰ καὶ τὰ μάλιστα ζῶντων οὐ μόνον ἐκ τῶν περὶ τούτων, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν αὐτῶν ἢ κακοπραπίᾳ δεικνύται καὶ συκοφαντικῶς ὅμως ἵνα μηδὲ ἐκ τῆς φυγῆς περὶ τῶν ἑτέρας κακοουρίας πολεσάσαι διωθησῶν, ἔσκεν ἰαμίδα καὶ τῆς ἀληθείας λόγον τὰ παρ' ἐκείνων δραματουργηθέντα ὁξετάσαι. καὶ τῶν περὶ ἀειμένων, ἑριστῶν αὐτῶν καὶ ἐκ τῶν περὶ τούτων συκοφαντικῶν, & μηδὲν ἑτέρῳ ἢ ἑπιβουλιῶ καὶ τῶν συλλεπτῶν ἡμῶν πεποιτικῶν. ὃν γὰρ ἔλεγον περὶ Ἀθανασίου πεφορεσάσαι Ἀρσένιον, οὗτος ζῆ, καὶ ἐν τοῖς ζώσιν ὁξετάσεται. ὁποδὲ τούτου καὶ τὰ περὶ τῶν ἄλλων ἐρυλληθέντα περὶ αὐτῶν φαίνεται πλάσμα. ἑπιβουλίᾳ δὲ περὶ ποταμοῦ ἐδρύλλου, ὡς κλαδέντος παρὰ Μακαρίου τῶν πρεσβυτέρου Ἀθανασίου, ἐμδρτύρησαν μὲν ὁ παραγωγόμενοι ὁποδὲ τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ Μαριώπου, καὶ τῶν λοιπῶν τόπων, ὅτι μηδὲν τούτων πέπρακται καὶ ὁ ἐπίσκοποι ἢ γραφοντες, ὁποδὲ τῆς Αἰγύπτου, περὶ Ἰούλιον συλλεπτῶν ἡμῶν, ἵκανῶς διεβεβαίουτο, μηδὲ ὑπονοίαν ὅπως ποιαύτιον ἐκεῖ γενησῶν. ἄλλως τε ἂν λέγοισιν ὑπομνήματα ἔχον κατ' αὐτῶν, καὶ μονομέριαν

* sermone

* ἱ. δέισιν-εστ.

* ἑπιβουλίᾳ

ANNO
CHRISTI
347.
* Causa

* σωζήσκει γαγγηδάται. και ὁμως ἐ ἐν
 τοῖς ὑπομνήμασι πούτοις, ἔθνηκοι και
 κατηγούμφοι ἡρωτωντο. ὅξ ὡν εἰς κα-
 τηγούμφος ἐρωτώμφος ἐφασκεν ἐν-
 δον εἶ, ὅτε Μακάρειος ἐπέση τῷ τῶτω
 ἐ ἐπερῶ ἐρωτώμφος ἐλεγε, ἡ ἄρην
 λούμφορον παρ' αὐτῶν Ἰσχυρα, νοσοῦντα
 πότε κατὰ κείδαι ἐν κελλίῳ ὡς δὸτο πύ-
 του φαίνεσθαι, μηδὲ ὅλως γαγγηδάται ἡ
 ἡ μυστηρίων, διὰ τὸ εἶναι κατηγόμε-
 νοις ἐνδον εἶ, καὶ Ἰσχυρα μὴ παρῆ-
 ναι, ἀλλὰ νοσοῦντα κατὰ κείδαι. ἐ γὰρ
 καὶ αὐτὸς ὁ παμπόνηρος Ἰσχυρας ψυ-
 σάμφορος Ἰππὶ τῶν εἰρηκέναι, κεραικί-
 ναι ἡ Ἀθανασίον Ἰνα ἡ δέων βιβλίων,
 ἐ διηλέγησθαι, ὡμολόγησε κατ' ἐκείνο
 καμροδ νοσεῖν, ὅτε Μακάρειος παρῆν,
 και κατὰ κείδαι ὡς καὶ ἐκ τούτου συκο-
 φαίτην αὐτὸν εἶναι ἡ ἀμέλῃ τῆς συκο-
 φατίας τούτης μισθὸν αὐτῶν Ἰσχυρα
 δεδώκασι, Ἰπποκοπίης ὄνομα, τῶν μη-
 δὲ πρεσβυτέρων πυχάνοντα. ἀπαντή-
 σαντες γὰρ δύο πρεσβύτεροι σω Μελε-
 τῶ ποτὲ γυμνοῦμοι, ὑστερον ἡ ὑπὸ Ἐμα-
 καρίτου Ἀλεξάνδρου τῶ γυμνοῦμοι
 Ἰπποκοπίης Ἀλεξάνδρειας δεχθέντες, καὶ
 νῦν σω Ἀθανασίῳ ὄντες, ἐμὲ πύρηνται
 μηδὲ πῶποτε τῶτον πρεσβύτερον Μελε-
 τῶ γαγγηδάται, μηδὲ ὅλως ἐρηκέναι
 Μελέλιον εἰς τὸ Μαρεώτιον ἐκκλησίαν,
 ἡ λῆσουργόν. και ὁμως ἡ μηδὲ πρεσβύ-
 τερος πυχάνοντα, νῦν ὡς Ἰπποκοπον
 ἡ γαρον, ἵνα τῶ ὄνοματι πούτω δόξωσι
 τῆ συκοφαντία καταπλήθειν εἶναι ἀκού-
 οντας. ἀνεγνωσθῆ ἡ τὸ σύγγραμμα τῶ
 συλλεπούργου Μαρκέλλου, ἐ ὑρέθη
 ἡ ἔλε Εὐσέβιον ἡ κακοπεχία. ἀ γὰρ ὡς
 ζητῶν ὁ Μάρκελλος εἶρηκε, ταῦτα
 ga nostri in sacris Marcelli, & deprehensa est Eusebii dolosa ars.
 Quae enim Marcellus per modum quærentis protulerat, ea tam-

confecta fuisse: & tamen in istis
 ipsis monumentis ethnici & ca-
 techumeni pro testimonio in-
 terrogati fuere: ex quibus vnus
 catechumenus dicebat, intus
 fuisse se, cum Macarius illuc ve-
 nit; & alter dicebat, cum ex eo
 quæreretur, Ischyram ab ipsis
 toties iactitatum, ægrotum per
 id temporis in cellula decubuisse:
 vt ex eo appareat, nihil om-
 nino mysteriorum actum fuisse,
 eo quod catechumeni intus
 essent, & Ischyras non adesset,
 sed ægrotus decumberet. Quin
 & ipse sceleratissimus Ischy-
 ras, qui mentitus erat Athana-
 sium nescio quem sacrorum li-
 brorum combussisse, & de eo
 crimine conuictum esse, post-
 modum confessus est se per id
 tempus ægrotasse & decubuisse,
 cum Macarius superueniret;
 vt vel inde facile colligas eum
 sycophantam esse: certe huius
 sycophantiæ gratia, ei qui ne
 presbyter quidem erat, titulum
 episcopi indulgere. Duo
 enim quondam Meletii presby-
 teri, postea a beatæ memoriæ
 Alexandro episcopo Alexan-
 driæ recepti, iidemque nunc A-
 thanasii presbyteri, cum adue-
 nissent, testimonia deposuere,
 nunquam Ischyram Meletii
 presbyterum fuisse; imo ne ha-
 buisse quidem Meletium Ma-
 reotæ vllam ecclesiam, aut mi-
 nistrum in sacris. Nihilominus
 tamen eum, qui presbyter non
 erat, vt episcopum in testem
 produxerunt; vt magnificentia
 nominis per sycophantiam au-
 ditores percellerent. Recita-
 ta quoque sunt scripta colle-
 gæ nostri in sacris Marcelli, & deprehensa est Eusebii dolosa ars.
 Quæ enim Marcellus per modum quærentis protulerat, ea tam-

quam ita esse profiteretur, calumniati sunt. Recitata propterea sunt in illis, quæ antecederent & subsequerentur in illis quæstionibus; & inuenta est bona & recta fides istius viri. Non enim ex sancta Maria (vt ipsi asseuerabant) Verbo Dei initium attribuit, neque finem eius regno constituit, sed regnū eius initio & sine carere scriptis prodidit. Asclepas quoque comminister noster in sacris, prolatis actorum monumentis Antiochiæ confectis, docuit, cum ibi simul & accusatores, & ipse Eusebius Cæsariensis adesset, iudiciis episcoporum qui huic causæ præfidebant, se innocentem pronuntiatum esse. Non igitur sine causa est, dilectissimi fratres, quod sæpius citati non obtemperarint, sed fugere maluerint, & conscientia ad fugam propulsi, crimen suæ sycophantiæ confirmauerint, & causam dederint, vt quæ eorum accusatores præsentis obicerent & demonstrarēt, pro veris haberentur. Quoniam igitur præter hæc omnia, depositos olim & eiectos ob Arianam hæresim non solum receperunt, sed ad maiores gradus euexerunt, ex diaconis presbyteros, ex presbyteris episcopos facientes, non in alium vsum, quam vt impietatem disseminarent, latiusque diffunderent, & piam fidem corrumpèrent. Quo in negotio post Eusebium facile principes sunt, Theodorus ab Heraclea, Narcissus a Neroniade Ciliciæ, Stephanus ab Antiochia, Georgius a Laodicea, Acacius a Cæsarea Palestinae, Menophantes ex Epheso, quæ est Asia, Vrsacius a Singidono

ὡς ὁμολογούμενα διαβεβλήκασιν. ἀνεγνώσθη γὰρ τὰ ἐξῆς, καὶ τὰ πρὸ αὐτῶν ἡζήτημάτων, καὶ ὁρθὴ ἡ πίστις τῶ ἀνδρῶς ὠρέθη. οὐτε γὰρ δὸτὸ πῆς ἀγίας Μαρίας, ὡς αὐτοὶ διεβεβαίωσαν, ἀρχὴν ἐδέδου τῶ τῆ θεοδότη, οὐτε τέλος ἔχον τὴν βασιλείαν αὐτῶ, ἀλλὰ καὶ τὴν βασιλείαν ἀπαρξὸν καὶ ἀπελθόντων εἶναι τὴν τῶτου ἕρξαι. καὶ Ἀσκληπιάδης δὲ ὁ συλλειτουργὸς προσέειπεν ὑπομνήματα γρόμματα ἐν Ἀντιοχείᾳ, πρὸντων ἡζήτησεν, καὶ Εὐσεβίου τῶ δὸτὸ Καισαρείας, καὶ ἐν ἡζήτησεν φάσεων ἡζήτησαντων ἐπιποκόπων ἐδέξεν ἑαυτὸν ἀδελφῶ εἶναι. εἰκότως οὖν, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, καλούμενοι πολλὰς οὐχ ὑποκούσαν, εἰκότως ἐφυγον. ὑπὸ ἡζήτησεν σιωπῆδὸς ἐλαυνόμενοι, φυγῆ τὰς συκοφαντίας ἑαυτῶν ἐβεβαίωσαν, καὶ προσέειπεν κατ' αὐτῶν πεποιήκασιν, ἀπαρόντες ὁ κατηγοροῦντες ἔλεγον καὶ ἐπεδείκνυον. ἐπεὶ τῶντων πρὸς τῶντων πᾶσι, καὶ δὸν πάλαι καταμετέοντας καὶ ἐκβληθέντας διὰ τὴν Ἀρείου αἵρεσιν, οὐ μόνον ἐδέξασθε, ἀλλὰ καὶ εἰς μείζονα βαθμὸν προσήγαγον, διακόνους μὲν εἰς πρεσβυτέρων, δὸτὸ ἡ πρεσβυτέρων εἰς ἐπιποκόποις, δι' οὐδὲν ἕπερον, ἢ ἵνα τ' ἀσέβητον διασπείραι καὶ πλάσιον διωκῶσι, καὶ τ' ἀσέβητον διαφθείρωσι πῆσιν. εἰσὶ ἡ τῶντων, μὲν δὸν πρὸ Εὐσεβίου, νῦν ἕξαρξαι, Θεόδωρος ὁ δὸτὸ Ηρακλείας, Νάρκισσος ὁ δὸτὸ Νερονιάδος τ' Κιλικίας, Στέφανος ὁ δὸτὸ Ἀντιοχείας, Γεώργιος ὁ δὸτὸ Λαοδικείας, Ἀκάκιος ὁ ἀπὸ Καισαρείας τ' Παλαιστίνης, Μιρόφωτος ὁ δὸτὸ Ἐφέσου τ' Ἀσίας, Οὐρσάκιος

ANNO
 CHRISTI
 347.

καὶ ὁ δὲ Σίγιδνον τῆς Μυσίας,
 Οὐάλης ὁ δὲ Μουρωῶν τῆς Περνον-
 νίας καὶ γὰρ οὗτοι εἰς αὐτοὺς ἐλ-
 θόντας ἀπὸ τῆς ἐώας ἐκπέτρεπον οὐτ'
 εἰς τὴν ἀγίαν συνόδον εἰσελθεῖν, οὐτ'
 ὅπως εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ παρὰ βάλ-
 λην καὶ ἐργάμοροι εἰς τὴν Σαρδικίαν,
 καὶ πόποις συνόδους ἐποιούωτο παρὰ ἐ-
 αυτοῖς, καὶ συνθήκας μὲν ἀπέλκων ὥστε
 ἐλθόντας αὐτοὺς εἰς τὴν Σαρδικίαν, μη-
 δὲ ὅπως εἰς τὴν κρείον ἐλθεῖν, μηδὲ ἐπι-
 τὴ αὐτὸ συνελθεῖν τῇ ἀγίᾳ συνόδῳ.
 ἀλλὰ μόνον ἐλθόντας, καὶ ἀφοσιώσθαι
 τῷ ἐπισημίῳ ἐαυτῶν ἐπιδοξασάμε-
 νοις, ταχέως φυγεῖν. ταῦτα γὰρ γνώ-
 ναι δεδιωκόμεθα παρὰ τῶν συλλεγομέ-
 νων ἡμῶν, Μακαρίου δὲ Παλαστίνης,
 καὶ Ἀστέριου δὲ Ἀραβίας, τῶν
 ἐλθόντων αὐτοῖς, καὶ ἀναχωρησαν-
 των ἀπὸ τῆς ἀπίστεως αὐτῶν. οὗτοι γὰρ ἐλ-
 θόντες εἰς τὴν ἀγίαν συνόδον, τὴν μὲν βίαν,
 τὴν ἔπαυτον, ἀπωδύροντο, οὐδὲν δὲ παρ'
 αὐτοῖς ὄρθεον ἐλεγεον παρὰ τῆς παρο-
 υσθέντες καὶ τῆς, αἷς ἀρετῆς εἶεν ἐκεῖ πολ-
 λοι τῆς ὀρθῆς ἀντιποιούμενοι δόξης, καὶ
 κωλυόμενοι παρ' αὐτῶν ἐλθεῖν εἰ ταῦ-
 τα, διὰ τὸ ἀπέλκιν καὶ ἐπαγγέλλεσθαι
 καὶ τὸ βουλομένων ἀναχωρεῖν ἀπ' αὐ-
 τῶν. τούτου γοῦν ἕνεκα καὶ ἐν ἑνὶ οἴκῳ
 πάντας μέναι ἐσπούδασαν, μηδὲ τὸ
 βραχύτατον ἰδιόθεν αὐτῶν ἐπιση-
 ψαίτες, ἐπεὶ οὐκ ἐκείθεν παρὰ σιωπῆσαι,
 οὐδὲ ἀνεκδιηγήτους ἔασαι τὰς συκο-
 φαντίας, τὰ δεισιμα, εἰς τὸ φόνοις, τὰς
 πληγὰς, τὰ παρὰ τῶν πλασῶν ἐπιστολῶν,
 τὰς αἰκίας, τὰς γυμνώσεις τῶν παρ' ἑνῶν,
 τὰς ἔξοριστίας, τὰς καταλύσεις τῶν
 ἐκκλησιῶν, εἰς τὸν ἐμπρησμοῦ, τὰς με-
 ταθέσεις ἀπὸ μικρῶν πόλεων εἰς μείζο-
 νας παροικίας, καὶ παρὰ γὰρ πάντων τῶν
 Concil. Tom. 3.

gidono Myfia, Valens a Murfis
 Pannonicis. Nam isti eos, qui
 secum ab oriente venerant,
 non permittebant ad sacrosan-
 ctam Synodum introire, aut
 villo modo ad ecclesiam Dei ap-
 pellere: & in itinere Sardicen-
 si certis in locis conciliabula in
 morem Synodi per se habue-
 runt, & foedera cum intermi-
 nationibus conflauerunt, vt v-
 bi Sardicam peruenissent, mi-
 nime se in iudicio sifterent,
 aut in eundem locum cum sa-
 cra Synodo conuenirent; sed
 mox vbi eo peruenissent, &
 perfunctoria specie aduentum
 suum ostentassent, raptim in-
 de aufugerent. Rem ita actam
 esse, per comministros Maca-
 rium a Palastina, & Asterium
 ab Arabia, qui vna cum iis in
 itinere fuerent, & ab eorum
 infidelitate recesserunt, cogno-
 scere licuit: qui cum ad sacram
 Synodum venissent, simul & de
 vi, quam passi essent, conquesti
 sunt, & quanta prauitate in re-
 bus agendis vterentur illi, in-
 dicarunt. id quoque ab ipsis ad-
 ditum, esse illic multos rectae
 fidei cultores, quos isti prohibe-
 runt, ne huc venirent, pe-
 ricula minasque, si quis ab illis
 recederet, denuntiantes: ac
 propterea curasse, vt omnes
 eodem domicilio vterentur, ne
 vel tantillum quispiam ab illis
 seorsum agere posset. Quonia
 igitur eorum lycophantia, vin-
 cula, caedes, vulnera, falsa epi-
 stola, verbera, virginum denu-
 dationes, exterminationes, de-
 uastationes ecclesiarum, incen-
 dia, transpositionesque a mi-
 noribus ciuitatibus ad maiores
 paroccias, & quod grauissimum

est, denuo per eisdem excita-
 ta contra rectam fidem infeli-
 cissima Arianorum hæresis, re-
 ticenda non sunt; ideo nos di-
 lectos fratres & comministros
 nostros Athanasium, Marcel-
 lum, Asclepam, cum ceteris
 comministris eorum, innocen-
 tes & puros pronuntiaimus,
 literis ad singulas paræcias
 missis, vt populi cuiusque ec-
 clesie cognoscant sui episcopi
 sinceritatem, eumque pro epi-
 scopo & habeant & expectent:
 illos autem qui more luporum
 in horum ecclesias inuaserunt,
 Gregorium inquam in Alexan-
 driam, Basiliū in Ancyram,
 Quintianum in Gazam, eos ne-
 que episcopos appellent, ne-
 que vllam cum eis communio-
 nem habeant, aut eorum lite-
 ras recipiant, aut vicissim mit-
 tant. Theodorum autem, Nar-
 cissum, Acacium, Stephanum,
 Vrsacium, Valentem, Meno-
 phantem & Georgium, qui per
 metum huc ab oriente venire
 non est ausus; quia tamen tum
 a sanctæ memoriæ Alexandro
 depositus ipse est, tum & ipse
 & ceteri illi sectatores sunt A-
 rianicæ rabici, atq; ob reatum
 criminationem, sacrosancta Sy-
 nodus communi calculo exau-
 ctoratos omnino ab officio epi-
 scopatus submouit: decreui-
 musque eos non modo episco-
 pos non esse, sed ne dignos qui-
 dem fidelium cõmunione. Nam
 qui separant Filium a Patre, &
 Verbum a suo Patre abalienāt,
 æquum est eos ab ecclesia ca-
 tholica separari, & alienos esse a
 Christiano nomine. Sint vobis
 igitur anathema, eo quod ver-
 bum veritatis adulterauerunt.

καὶ τῆς ὀρθῆς πίστεως ἐπαναστῆσαι δυσώ-
 νυμον Ἀριανῶν αἵρεσιν δι' αὐτῶν. Τού-
 τῳ ἐνεκεν ἐδὲν μὲν ἀγαπητοῖς ἀδελ-
 φοῖς ἡμῶν καὶ συλλειτουργοῖς, Ἀθανά-
 σιου, καὶ Μαρκελλίου, καὶ Ἀσκληπιῶν,
 καὶ ἐδὲν σὺν αὐτοῖς συλλειτουργούτων
 τῶν κλεῖτων, ἀθώοις καὶ καθαρῶς εἶναι
 ἀπεφωτισμένα. ἡρώσαντες καὶ εἰς πλεὺ
 ἐκάστου ἄρτοιμάδι, ὥστε γνώσκῃν ἐκά-
 στης ἐκκλησίας ἐδὲν λαοῖς τῆς ἰδίου ἐ-
 πισκόπου πλεὺ καθαρότητά, καὶ ὅτι οὐ
 μὲν ἔχῃν ἐπίσκοπον καὶ παροδοκῶν.
 ἐδὲν δὲ εἰς τὰς ἐκκλησίας αὐτῶν ἐπέλ-
 θόντας δίκην λύκων, Γρηγόριον
 ἐν Ἀλεξάνδρεια, Βασίλειον ἐν Ἀνκυρῶν,
 Αἰκίτιον, καὶ Κοϊντιανὸν ἐν Γάζῃ,
 τούτοις μηδὲ ἐπίσκοποις ὀνομάζειν,
 μηδὲ ὅλως κοινωνίᾳ ἕνεκα αὐ-
 τῶν ἔχῃν, μηδὲ δι' ἐξουσίαν ἑαυτῶν
 τῶν ἡρώσαντων, μηδὲ ἡρώσαντων αὐ-
 τοῖς. ἐδὲν δὲ γε παρὶ Θεόδωρου, καὶ
 Νάρκισσου, καὶ Ἀκασίου, καὶ Στεφάνου,
 καὶ Οὐρσάκιου, καὶ Οὐάλεντι, καὶ Μελιό-
 φαντον, ἘΓεώργιον, εἰ καὶ Φοβητῆς μὴ
 παρεχόμενον ἄπο τῆς ἐξουσίας, ὁμῶς διὰ τὸ
 ἄπο τῆς μακαρίου Ἀλεξάνδρου * κατὰ
 ἐπιτάχῃ αὐτῶν, καὶ διὰ τὸ εἶναι καὶ αὐτῶν
 καὶ τούτοις τῆς Ἀρείου μαρτίας, καὶ διὰ τὰ
 ἐπενεχθέντα αὐτοῖς ἐκλήματα, τού-
 τοις παμψηφεί καθέτελλεν ἡ ἀγία συνέ-
 δος ἄπο τῆς ἐπίσκοπῆς καὶ ἐκρίναμεν μὴ
 μόνον αὐτῶν ἐπίσκοποις μὴ εἶναι, ἀλλ-
 λά μηδὲ κοινωνίας μὴ τῆς πῶν αὐτῶν
 κατεξουδαι. ἐδὲν γὰρ χωρίζοντας τὸ
 υἱὸν, καὶ ἀπαλοτελουῦντας τὸ λόγον
 ἄπο τῆς πατρὸς, χωρίζεται τὸ καθολι-
 κῆς ἐκκλησίας παροδοκῆς, καὶ ἀλλοτε-
 οῖς εἶναι τῆς χειριστῶν ὀνόματος. ἔσω-
 σαν τῶν ἡμῶν ἀνάθεμα, διὰ τὸ κα-
 κατακλιθεῖναι τὸ λόγον τῆς ἀληθείας.

* κατὰ ἐπιτάχῃ

ANNO
 CHRISTI
 347

Χριστολικόν ὄστι παράγγελμα· εἴ τις ὑ-
 μάς ἐναγγελίζεται ἢ ὁ παρελάβετε,
 ἀνάθεμα ἔστω. Τούτοις μηδένα κοινω-
 νεῖν παραγγείλατε· οὐδεμία ἢ κοινω-
 νία φῶς πρὸς σκότος. Τούτοις πάντας
 μακραν ποιεῖτε· οὐδεμία ἢ συμφω-
 νία Χειρῶν πρὸς Βελιάλ. καὶ φυλάξα-
 δε, ἀγαπῆτοι, μήτε γράφην πρὸς αὐ-
 τοῖς, μήτε γράμματα ἢ αὐτῶν δεχέσθε.
 ἀποδοῦσατε ἢ μᾶλλον καὶ ὑμεῖς ἀδελ-
 φοὶ καὶ συλλειτουργοὶ, ὡς τῶ πάλαι
 ἔσθ' ἡμεῖς τῆ σωόδω ἡμῶν, σωεπιψη-
 φίσαι ἔσθ' ὑπογραφῆς ὑμετέρας, ὑπὸ
 τῶ ἑσθ' ἡμῶν πάντων ἢ πανταχοῦ συλλε-
 γῶν ἢ ὁμοφώνῳ διασωζέσθαι. ἢ διὰ
 πρὸς ἡμεῖς καὶ ἡμεῖς καὶ ἡμεῖς καὶ ἡμεῖς
 ἀδελφοί.

* ἡμεῖς

Ὁσιος ἐπίσκοπος * ἔγραψε, καὶ οὐ-
 τῶ πάντες. ταῦτα γράψασα ἢ ἐν Σαρ-
 δικῆν συνόδου, ἀπέστειλε καὶ πρὸς ἐδὲ
 μὴ δυνήσοντας ἀπαντήσαι· καὶ γράψασα
 καὶ αὐτοῖς συμψηφοῖς τοῖς κριτέσι. τῶ ἢ ἐν
 τῆ σωόδω γράψασα, καὶ τῶ ἄλλων
 ἐπισκόπων τὰ ὀνόματα ὄστι ταῦτα.

Ὁσιος ἀπὸ Σπανίας. Ιούλιος Ρώμης
 διὰ Αρχιδάμου καὶ Φιλοξένου πρεσβυ-
 τέρον. Πρωτογῆνης Σαρδικῆς. Γαυδέν-
 πος. Μακεδόνιος. Σεβήρος. Πρατεξτά-
 πος. Οὐρσάκιος. Λούκιλλος. Εὐχῆριος.
 Βιτάλιος. Καλεπόδιος. Φλωρέντιος.
 Βάσος. Βικέντιος. Στερκόριος. Γαλ-
 λάδος. Δομιπανός. Γάλλος. Γερόν-
 πος. Πρωτέσιος. Εὐλόγιος. Περφύριος.
 Διόσκορος. Ζώσιμος. Ιδουάριος. Ζώσι-
 μος. Αλέξανδρος. Εὐτύχιος. Σωκρά-
 τος. Διόδωρος. Μαρτύριος. Εὐθῆριος.
 Εὐκαρπος. Αθλιώδωρος. Εἰρλωάιος.
 Ιουλιανός. Αλύπιος. Ιωνᾶς. Αέπιος.
 Athenodorus. Irenæus. Iulianus. Alypius. Ionas. Aetius. Restitu-

Concil. Tom. 3.

præceptum siquidem apostoli-
 cum est : Si quis euangelizauerit
 vobis præter id quod accepistis,
 anathema esto. Cum his ne
 quis communionem habeat,
 præcipite; nihil commune lu-
 ci cum tenebris : hos procul a
 vobis arcete, cum nulla sit con-
 cordia Christo cum Belial. Ca-
 uete interim, dilecti, ne vel scri-
 batis ad eos, vel eorum scri-
 pta recipiatis. Quin & vos quo-
 que studete, fratres & commi-
 nistri nostri, vt spiritu præsen-
 tes in nostra Synodo, idem suf-
 fragium conferatis per vestras
 subscriptiones; quo ab omni-
 bus vbique sacrorum ministris
 concordia seruetur. † Diuina
 prouidentia sanctos & lætos
 vos conseruet, dilecti fratres.

Gal. c. 1. v. 9.

2. Cor. c. 6.
 v. 24.

† Appen-
 cem huius
 epistolæ ex
 Theodore-
 to vide in-
 fra in notis
 pagina 74.

Ofius episcopus subscripsit,
 quod & ceteri fecere. Hæc ita
 scriptis mandata, sacrum Sar-
 dicense Concilium ad eos qui
 interesse non poterant, misit;
 qui ipsi quoque suis suffragiis
 decreta Synodi approbarunt.
 Eorum autem qui in Synodo
 subscripserunt, ceterorumque
 aliorum ista sunt nomina.

Ofius ab Hispania. Iulius
 Romæ per Archidamū & Phi-
 loxenum presbyteros. Protoge-
 nes Sardicæ. Gaudentius. Ma-
 cedonius. Seuerus. Prætexta-
 tus. Vrsacius. Lucillus. Euge-
 nius. Vitalis. Calepodius. Flo-
 rentius. Bassus. Vincentius.
 Stercorius. Palladius. Domitia-
 nus. Galba. Gerontius. Prota-
 sius. Eulogius. Porphyrius. Di-
 oscorus. Zosimus. Ianuarius.
 Zosimus. Alexander. Eutychi-
 us. Socrates. Diodorus. Mar-
 tyrius. Eutherius. Eucarpus. A-

H ij

tus. Marcellinus. Aprianus. Vitalis. Valens. Hermogenes. Castus. Domitianus. Fortunatus. Marcus. Annianus. Heliodorus. Muscus. Asterius. Paregorius. Plutarchus. Hymenæus. Athanasius. Lucius. Amantius. Arius. Asclepius. Dionysius. Maximus. Tryphon. Alexander. Antigonus. Ælianus. Petrus. Symphorus. Mufonius. Euty-chius. Philologus. Spudafius. Zofimus. Patricius. Adolius. Sapricius.

Gallie.

Maximianus. Verissimus. Victor. Valentinus. Desiderius. Eulogius. Sarbatus. Dyscolius. Superior. Mercurius. Declopetus. Eusebius. Seuerinus. Satoryrus. Martinus. Paulus. Optatianus. Nicasius. Victor. Sépronius. Valerinus. Pacatus. Iesses. Ariston. Simplicius. Metianus. Amantus. Æmilianus. Iustinianus. Victorinus. Saturnilus. Abundantius. Donatianus. Maximus.

Africa.

Nessus. Gratus. Megafius. Col-dæus. Rogatianus. Confortius. Rufinus. Maninus. Cæcilianus. Herennianus. Marianus. Valerius. Dynamius. Myzonius. Iustus. Cælestinus. Cyprianus. Victor. Honoratus. Marinus. Pantagathus. Felix. Baudius. Liber. Capito. Mineruales. Cosmus. Victor. Hesperio. Felix. Seuerianus. Ospantius. Hesperus. Fidentius. Salustius. Paschafius.

Egypti.

Liburnius. Amantius. Felix. Ischyrammon. Romulus. Tiberinus. Confortius. Heraclides. Fortunatus. Dioscorus. Fortunatianus. Bastamon. Daryllus.

σέρλιος. Ηερακλείδης. * Φορβωάτς. Διόσκορος. Φορβωαλιανός. Βασάμων. * Ομοπαύσιος.

Ρεβίλτος. Μαρκελλίνος. Απριανός. Βιπάλιος. Ουάλης. Ερμολύμης. Κάσος. Δομειδύμος. Φορβωάτος. Μάρκος. Ανιανός. Ηλιόδωρος. Μυσάιος. Αστειος. Παρηγόριος. Πλύταρχος. Υμέναιος. Αθανάσιος. Λύκιος. Αμανπός. Αρβός. Ασκληπιός. Διονύσιος. Μάξιμος. Τρύφων. Αλέξανδρος. Αντήρων. Αίλιανός. Γέζος. Σύμφορος. Μουσώνιος. Εύπυχος. Φιλολόγος. Σπουδάσιος. Ζώσιμος. Πατρίκιος. Αδολίος. Σαπρίκιος.

Οί Γαλλίας.

Μαξιμιανός. Βηρέσιμος. * Βήκτουρος. Βαλεντίνος. Δησιδέριος. Ευλόγιος. Σαρβάτιος. Δυσκόλιος. * Σουπτελιος. Μερκούριος. Δηκλοπέτος. Ευσέβιος. Σεβηεῖνος. Σάτυρος. Μαρτίνος. Παύλος. Οπαλιανός. Νικασίος. Βίκτωρ. Σεμπερόνιος. Βαλεεῖνιος. Πάκας. Ιεσής. Αερίων. Σιμπλίσιος. Μέλιανός. Αμανός. Αιμιλιανός. Ιουστινιανός. Βικτωεῖνος. * Σαζουρνίλιος. Αβουδαίνος. Δωναλιανός. Μάξιμος.

Οί Αφρικῆς.

Νέσος. Γραῖτος. Μεγάσιος. Κολδαῖος. Ρογαλιανός. Κοσφόριος. Ρουφῖνος. Μαννῖνος. Καμιλιανός. * Ερεννιανός. Μαριανός. Ουαλέλιος. Δυνάμιος. Μυζόνιος. Ιούσιος. Καλεστίνος. Κυπριανός. Βίλιος. Ονωεῖτος. Μαεῖνος. Παντάγας. Φήλιξ. Βαυδῖος. Λίβερ. Καπίτων. * Μινερβάλις. Κόσμος. Βίκτωρ. Εσπεριανός. Φήλιξ. Σάπριανός. Οσπαντίος. Εσπεριος. Φιδένλιος. Σαλούσιος. Παχάσιος.

Οί Αιγύπτου.

Λιβούρνιος. Αμανός. Φήλιξ. Ιγερσίμων. Ρωμύλιος. Τιβεεῖνος. Κοσμάριος. Ηερακλείδης. * Φορβωάτς. Διόσκορος. Φορβωαλιανός. Βασάμων.

ANNO
CHRISTI
347.

Δάτυλλος. Ανδρέας. Σερίωνος. Αρβι-
Θεόδωρος. Ευαγόρας. Ηλίας. Τιμόθε-
ος. Ωρίων. Ανδρόνικος. Γαφνήλιος. Ερ-
μίας. Αραβίων. Ψενόσις. Απολλώ-
νιος. Μούσις. Σαραπίων. Σερίωνος.
Φίλων. Φίλιππος. Απολλώνιος. Πα-
φνήλιος. Παύλος. Διόσκορος. Νέλαμ-
μων. Σερήνος. Ακύλας. Αωτάς. Αρπο-
κράτιον. Ισαάκ. Θεόδωρος. Απολλώς.
Αμμωνιανός. Νείλος. Ηρακλής. Α-
ρέων. Αθάς. Αρσένιος. Αγαθάμμων.
Θέων. Απολλώνιος. Ηλίας. Πανινέτι-
ος. Ανδραγάθιος. Νεμεσίων. Σαραπί-
ων. Αμμώνιος. Ξένων. Γερώντιος. Κόιν-
τος. Λεωνίδης. Σεμπεριανός. Φίλων.
Ηρακλείδης. Ιέρωνος. Ροδφος. Γανσό-
φι. Μακεδόνι. Απολλόδωρ.
Φλαβιανός. Ψάης. Σύροις. Απφοί.
Σαραπίων. Ησαΐας. Παφνήλι. Τι-
μόθεος. Ελευθέων. Γάιος. Μισαΐος. Γι-
σός. Ηρακλάμμων. Ηραν. Ηλίας. Α-
νάχαμφος. Απολλώνιος. Γάιος. Φιλω-
τάς. Παύλος. Τιθώς. Εύδαμμων. Ιού-
λι.

Οί εν τῷ καναλίῳ τῆς Ἰταλίας.

Προβάπος. Βιάτωρ. Φακουιδίνος.
Ιωσῆς. Νουμίδιος. Σπυριδώνος. Σεβή-
ρ. Ηρακλιανός. Φαυστίνος. Αντωνί-
νος. Ηρακλί. Ουίτάλι. Φήλιξ.
Κελαπίν. Παυλιανός.

Οί Κύπρου.

Αύξιβιος. Φώπος. Γηρασίος. Αφρο-
δίσιος. Είρηνικός. Νουρέγος. Αθανά-
σι. Μακεδόνι. Τελεφύλλι.
Σπυριδών. Νορβανός. Σωσιπράτης.

Οί Γαλατίας.

Μάξιμος. Αέπος. Αρβος. Θεοδόσιος.
Γερμανός. Σιλβανός. Παύλος. Κλαύ-
διος. Πατερίκιος. Ελπίδιος. Γερμανός.
Εύσέβι. Ζιλωόσιος. Γαύλος. Γέξ.

Andreas. Serenus. Arius. Theo-
dorus. Euagoras. Elias. Timo-
theus. Orion. Andronicus. Paph-
nutius. Hermias. Arabion.
Psenofiris. Apollonius. Mues.
Serapāpō. Serenus. Philō. Phi-
lippus. Apollonius. Paphnuti-
us. Paulus. Dioscorus. Nilāmon.
Serenus. Aquila. Aotas. Harpo-
cratiō. Isaac. Theodorus. Apol-
lo. Ammonianus. Nilus. Hera-
clius. Arion. Athas. Arsenius. A-
gathammon. Theon. Apolloni-
us. Elias. Paninuthius. Andraga-
thius. Nemefius. Serapion. Am-
monius. Xenō. Gerōtius. Quin-
tus. Leonides. Sempronianus.
Philon. Heraclides. Hieraces.
Rufus. Pāsophius. Macedonius.
Apollodorus. Flavianus. Pfaes.
Syrus. Apphus. Serapiō. Esaias.
Paphnutius. Timotheus. Elu-
rion. Gaius. Musaeus. Piftus. He-
raclammō. Heron. Elias. Ana-
gāphus. Apollonius. Gaius. Phi-
lotas. Paulus. Titheos. Eudæ-
mon. Iulius.

Qui autem in canalio Italia.

Probatius. Viator. Facūdinus.
Ioseph. Numidius. Sperantius.
Seuerus. Heraclianus. Fausti-
nus. Antoninus. Heraclius. Vi-
talis. Felix. Crispinus. Paulia-
nus.

Cypri.

Auxibius. Photius. Gerafius.
Afrodifius. Irenicus. Nunechi-
us. Athanasius. Macedonius.
Triphyllius. Spyridon. Norba-
nus. Soficrates.

Palestina.

Maximus. Aetius. Arius. Theo-
dosius. Germanus. Siluanus.
Paulus. Claudius. Patricius. El-
pidius. Germanus. Eusebius.
Zenobius. Paulus. Petrus.